

ที่ สธ ๐๙๐๒.๐๒/ว ๕๕๕๓,

ถึง สำนัก/กอง/ศูนย์/กลุ่ม/สถาบัน ในสังกัดกรมอนามัย

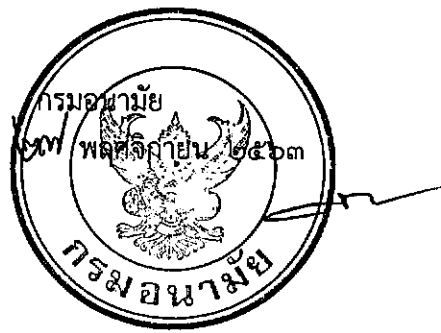
กองการเจ้าหน้าที่ขอส่งสำเนาประกาศกรมอนามัย ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการแข่งขันผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ (สายงานโภชนาการ) จำนวน ๒ ราย ดังนี้

๑. นางสาวนฤมล ธนเจริญวัชร ตำแหน่งนักโภชนาการปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๐๔ กลุ่มส่งเสริมโภชนาการวัยเรียน สำนักโภชนาการ

๒. นางสาวใจรัก ลอยสงเคราะห์ ตำแหน่งนักโภชนาการปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๐๕ กลุ่มส่งเสริมโภชนาการวัยเรียน สำนักโภชนาการ

ทั้งนี้สามารถดูรายละเอียดของประกาศดังกล่าวได้ที่ <http://person.anamai.moph.go.th>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ จะเป็นพระคุณ

กองการเจ้าหน้าที่

โทร.๐ ๒๕๙๐ ๔๐๖๖

โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๒๐๕

สำเนา

ประกาศกรมอนามัย
เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการแข่งขันผลงานเพื่อแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
(สายงานโภชนาการ)

ด้วยกรมอนามัยได้คัดเลือกข้าราชการเข้ารับการแข่งขันผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ สายงานโภชนาการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐
ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ จำนวน ๒ ราย พร้อมด้วย ชื่อผลงาน คำโครงเรื่อง และสัดส่วนของผลงาน
ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

หากมีผู้ต้องการทักท้วง ให้ทักท้วงภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศ ถ้าพบว่าข้อเท็จจริงมีมูล
ให้คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลสายงานอภิปฎิกรมอนามัย เพื่อดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๗.๓/ว ๕
ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๒ แต่ถ้าตรวจสอบแล้ว มีหลักฐานว่าข้อทักท้วงนั้นเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่สุจริต
ให้รายงานอภิปฎิกรมอนามัยดำเนินการสอบสวนผู้ทักท้วงนั้น เพื่อหาข้อเท็จจริงและดำเนินการตามที่เหมาะสมต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ) อรรถพล แก้วสัมฤทธิ์

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอนามัย

สำเนาถูกต้อง

พัชรภรณ์

(นางสาวพัชรภรณ์ คงไพบูลย์)

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

กรมอนามัย

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

รายละเอียดการคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ (สายงานโภชนาการ)
แบบท้ายประกาศกรมอนามัย ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

ลำดับ ที่	ชื่อ/ตำแหน่ง/ส่วนราชการ	ประเมินเพื่อแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่ง	ชื่อผลงาน	สัดส่วนของ ผลงาน	ข้อเสนองาน เรื่อง	หมายเหตุ
๑	นางสาวณมล ธนเจริญวัชร ตำแหน่งนักโภชนาการ ระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๐๔ กลุ่มส่งเสริมโภชนาการวัยเรียน สำนักโภชนาการ กรมอนามัย	ตำแหน่งนักโภชนาการ ระดับชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๐๔ กลุ่มส่งเสริมโภชนาการวัยเรียน สำนักโภชนาการ กรมอนามัย	การศึกษการบริหารจัดการด้านอาหาร และโภชนาการในโรงเรียน ระยะเวลาที่ดำเนินการ พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๒ ผู้ร่วมจัดทำผลงาน นางสาวพรวิภา ดาวดวง	๙๕% ๕%	การพัฒนาระบบการกำกับติดตามประเมินผล การบริหารจัดการอาหารในโรงเรียน ระยะเวลาที่ดำเนินการ มกราคม - กันยายน ๒๕๖๔	
	หมายเหตุ	กรมอนามัยได้อนุมัติการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๐๔ เป็นระดับชำนาญการ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ ตามหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ สธ ๐๙๐๒.๐๓/๕๕๗๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑				

Handwritten signature

ลำดับ ที่	ชื่อ/ตำแหน่ง/ส่วนราชการ	ประเมินเพื่อแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่ง	ชื่อผลงาน	สัดส่วนของ ผลงาน	ข้อเสนอฯ เรื่อง	หมายเหตุ
๒	นางสาวใจรัก ลอยสงเคราะห์ ตำแหน่งนักโภชนาการ ระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๐๕ กลุ่มส่งเสริมโภชนาการวัยเรียน สำนักโภชนาการ กรมอนามัย	ตำแหน่งนักโภชนาการ ระดับชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๐๕ กลุ่มส่งเสริมโภชนาการวัยเรียน สำนักโภชนาการ กรมอนามัย	การศึกษาคำความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรม การบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๕ - ๖ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ระยะเวลาที่ดำเนินการ กรกฎาคม ๒๕๖๐ - มีนาคม ๒๕๖๑	๘๕%	การพัฒนาคุณภาพการเฝ้าระวังภาวะโภชนาการ ในงานอนามัยโรงเรียน ระยะเวลาที่ดำเนินการ มีนาคม - กันยายน ๒๕๖๔	
	หมายเหตุ	กรมอนามัยได้อนุมัติการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๐๕ เป็นระดับชำนาญการ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ ตามหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ สธ ๐๙๐๒.๐๗/๕๕๗๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑	ผู้ร่วมจัดทำผลงาน นางสาวพรวิภา ดาวดวง	๑๕%		

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

(ก) ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

๑. ชื่อผลงานเรื่อง การศึกษาการบริหารจัดการด้านอาหารและโภชนาการในโรงเรียน
๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ พฤษภาคม - มิถุนายน ปี ๒๕๖๒
๓. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ ร้อยละ ๙๕
๔. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน (ถ้ามี)

นางสาวพรวิภา ดาวดวง สัดส่วนผลงาน ร้อยละ ๕

๕. บทคัดย่อ

๕.๑ หลักการและเหตุผล

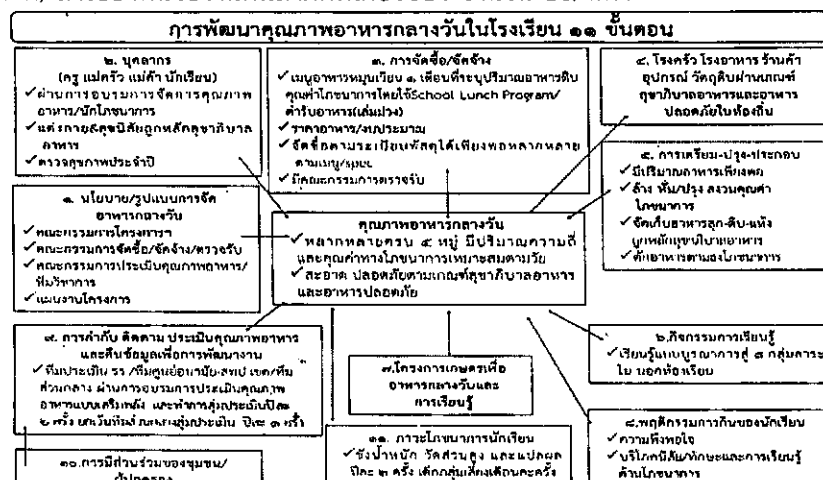
การดำเนินงานอาหารกลางวันในโรงเรียน นับว่าเป็นนโยบายที่สำคัญและมีมาต่อเนื่อง ถึงแม้ในปี ๒๕๕๘ กรมอนามัยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้พัฒนามาตรการจัดการอาหารและมาตรฐานอาหารของโรงเรียนดำเนินการด้านอาหารและโภชนาการในโรงเรียน เป็นคู่มือการจัดการอาหารกลางวันนักเรียน ตามมาตรฐานโภชนาการ สุขภาพอาหารและอาหารปลอดภัยสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน แต่ในปัจจุบันก็ยังพบว่า การจัดการอาหารในโรงเรียนยังมีปัญหาค่อนข้างมากดังจะเห็นได้จากช่องทางการสื่อสารต่างๆ อีกทั้งภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนก็ยังมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ดังนั้น จึงได้จัดการศึกษาการบริหารจัดการด้านอาหารและโภชนาการในโรงเรียน

๕.๒ วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อให้ทราบกิจกรรม โครงการ บทบาทหน้าที่
- ๒) เพื่อทราบปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๓) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนากรอบแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการบริการอาหารทุกรูปแบบในโรงเรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

๕.๓ วิธีการดำเนินงาน/วิธีการศึกษา/ขอบเขตงาน

โดยจัดทำแบบสอบถามปลายเปิด ตามกรอบการพัฒนาการพัฒนาคูณภาพอาหารกลางวันในโรงเรียน ๑๑ ขั้นตอน (ดังภาพ) ส่งไปยังหน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๑ แห่ง

ที่มา: คู่มือการจัดการอาหารกลางวันในโรงเรียนมาตรฐานโภชนาการ สุขภาพอาหารและอาหารปลอดภัย สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา, ๒๕๖๒

๕.๔ ผลการดำเนินงาน/ผลการศึกษา

ได้รับข้อมูลตอบกลับมาทั้งสิ้น ๓๕๔ แห่ง ประกอบด้วย หน่วยงานส่วนกลาง ๙ แห่ง ระดับท้องถิ่น ๑๔๗ แห่ง และระดับโรงเรียน ๑๙๘ แห่ง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการสำรวจยังพบปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ดังนี้

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

๑) นโยบาย/รูปแบบการจัดอาหารกลางวัน ด้านการจัดสรรงบประมาณล่าช้าในบางพื้นที่ ค่าอาหารกลางวันต่อหัวไม่เพียงพอ ขาดความเชื่อมโยงกับโครงการเกษตรเพื่อโครงการอาหารกลางวัน และ กลไกการขับเคลื่อนเชิงระบบที่ต่อเนื่อง

๒) บุคลากร (ครู แม่ครัว แม่ค้า) ในโรงเรียนไม่เพียงพอ โยกย้ายบ่อย ขาดความรู้ด้านโภชนาการ บางส่วนขาดการอบรมการจัดการคุณภาพอาหาร การใช้โปรแกรม Thai School Lunch การตักอาหารตาม ภาวะโภชนาการ สุขภาพอาหารและอาหารปลอดภัย การจัดการเกษตรเพื่อโครงการอาหารกลางวัน และระบบ e-bidding/ระเบียบพัสดุการจัดซื้อจัดจ้าง แม่ครัวไม่ได้ตรวจสอบสุขภาพประจำปี ขาดความรู้ ไม่ให้ความร่วมมือ เช่นเดียวกับร้านค้าในโรงเรียนหลายแห่ง ยังมีการจำหน่ายขนมกรุบกรอบและเครื่องดื่มรสหวาน ผู้ปกครองขาด ความตระหนักเรื่องการจัดอาหารให้กับนักเรียน

๓) การจัดซื้อ/จัดจ้าง ระบบ e-bidding ที่ต้องประมูลราคาต่ำสุด ร้านค้าที่ประมูลได้จึงไม่มี คุณภาพเท่าที่ควร

๔) โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันและการเรียนรู้ พื้นที่ของโรงเรียนมีจำนวนจำกัด และผลิตผลไม่เพียงพอต่อความต้องการ

๕) โรงครัว โรงอาหาร ร้านค้า อุปกรณ์ วัสดุดิบ การเตรียม-ปรุง-ประกอบ ไม่ผ่านเกณฑ์ สุขภาพอาหารและอาหารปลอดภัย เช่น โรงอาหารไม่เพียงพอ คับแคบ เป็ดโล่ง การจัดสถานที่ประกอบ อาหารไม่เป็นสัดส่วน

๖) การกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพด้านอาหาร และคืนข้อมูลเพื่อพัฒนางาน ยังขาดความต่อเนื่อง ในเชิงปฏิบัติ และยังขาดความชัดเจนในระบบกำกับติดตาม และการนำข้อมูลมาพัฒนางาน

๗) พฤติกรรมการกินของนักเรียน ยังขาดความรอบรู้เรื่องสุขภาพ เด็กบางคนเลือกที่จะกิน ของหวาน ขนม และไม่ค่อยชอบกินผักผลไม้

๘) ภาวะโภชนาการของนักเรียน การจัดการปัญหาภาวะทุพโภชนาการยังไม่มีวิธีการจัดการ อย่างเป็นระบบ รวมถึงเครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง และวิธีการชั่งน้ำหนักวัดส่วนสูงยังไม่ได้มาตรฐาน

จากปัญหาอุปสรรคดังกล่าวจึงได้จัดทำ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านอาหารและ โภชนาการ ในโรงเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีภาวะโภชนาการที่ดี มีสุขภาพแข็งแรง ได้รับประทานอาหารใน โรงเรียนอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ โดยใช้กรอบแผนยุทธศาสตร์ปฏิบัติการ (SLM) ของศ.นพ.อมร นนทสูต อดีตปลัดกระทรวงสาธารณสุข มาเป็นแนวทางในการจัดทำกรอบแนวคิด ดังนี้

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

การพัฒนาการบริหารจัดการด้านอาหารและโภชนาการในโรงเรียน มีเป้าประสงค์ เพื่อให้เด็กวัยเรียนมีภาวะโภชนาการดี มีสุขภาพแข็งแรง ซึ่งแบ่งระดับความสำคัญออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้ ๑) องค์การโดยภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บูรณาการความร่วมมือ การทำงานกันอย่างเป็นทีมและเข้มแข็ง ๒) กระบวนการ มีการขับเคลื่อนทางกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ การพัฒนากระบวนการจัดการอาหารในโรงเรียน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การเฝ้าระวังภาวะโภชนาการ การพัฒนาระบบการกำกับติดตามประเมินผลเชื่อมโยงในทุกระดับ ๓) เครือข่าย ผลักดันให้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในโรงเรียน นอกโรงเรียน ขั้วเคลื่อนโครงการเกษตรเพื่อโครงการอาหารกลางวัน มีเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดหาอาหารทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และ ๔) ประชาชนสนับสนุนการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียนผู้ปกครอง ครู และผู้ประกอบการในการจัดหาอาหารกลางวัน สร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้ประกอบการ เพื่อมุ่งหวังให้เด็กวัยเรียนได้รับสารอาหารที่โรงเรียนอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ

๕.๕ การนำไปใช้ประโยชน์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านอาหารและโภชนาการในโรงเรียนไปใช้ประโยชน์เพื่อส่งเสริมให้เด็กวัยเรียนมีภาวะโภชนาการที่ดีต่อไป

๕.๖ ความยุ่งยากในการดำเนินงาน/ปัญหา/อุปสรรค

๑) เนื่องจากเป็นการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจึงทำให้ข้อมูลที่ได้มาช้อย ไม่ครอบคลุมโรงเรียนทุกสังกัด

๒) การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งต้องมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญหลายประเด็น จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านนี้โดยเฉพาะ

๕.๗ ข้อเสนอแนะ/วิจารณ์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำแนวทางที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนา นโยบาย ระเบียบ กฎ การบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดช่องว่างและแก้ไขปัญหาลักษณะที่เกิดขึ้นการขับเคลื่อนงานอาหารและโภชนาการในโรงเรียนให้เป็นรูปธรรมชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานอาหารในโรงเรียนมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เด็กนักเรียนมีภาวะโภชนาการที่ดี ได้รับสารอาหารที่มีคุณค่าและเพียงพอต่อการเจริญเติบโต และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี

๕.๘ การเผยแพร่ (ที่ไหน เมื่อไร)

การประชุมคณะอนุกรรมการการพัฒนาการบริหารจัดการด้านอาหารและโภชนาการในโรงเรียน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ วันศุกร์ที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับการคัดเลือก

(นางสาวณณมล ธนเจริญวัชร.....)

ตำแหน่ง นักโภชนาการปฏิบัติการ.....

วันที่ ๓๐ /กันยายน /๒๕๖๓

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

(ข) ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการ เพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑. ชื่อผลงานเรื่อง การพัฒนาระบบการกำกับติดตามประเมินผลการบริหารจัดการอาหารในโรงเรียน
๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ มกราคม - กันยายน ๒๕๖๔
๓. สรุปเค้าโครงเรื่อง

๓.๑ หลักการและเหตุผล

ถึงแม้ในปัจจุบันมี Thai School Lunch Program ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดสำหรับอาหารกลางวัน สำหรับโรงเรียนแบบอัตโนมัติเพื่อให้ครูผู้รับผิดชอบในการจัดอาหารกลางวันได้นำไปใช้ในการวางแผนการจัดเมนูอาหาร กลางวันในโรงเรียนสำหรับเด็กวัยเรียนให้ได้บริโภคอาหารที่มีความหลากหลายมีคุณค่าทางโภชนาการครบถ้วน ในทางตรงกันข้ามหากนักเรียนได้รับปริมาณและสัดส่วนของอาหารไม่ถูกต้องตามวัยหรือภาวะโภชนาการนั้นก็คงไม่เกิด ประโยชน์อันใดต่อการเจริญเติบโต และขาดข้อมูลในการให้บริการอาหารในโรงเรียน การจำหน่ายอาหารใน-รอบรั้ว โรงเรียน การเฝ้าระวังภาวะโภชนาการ การกำกับติดตามที่เป็นระบบและเชื่อมโยงในทุกระดับ

๓.๒ บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ

การพัฒนาระบบการกำกับติดตามประเมินผลการบริหารจัดการอาหารในโรงเรียนที่มีคุณภาพเชื่อมโยง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ จะช่วยให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสาธารณสุข การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำผลที่ได้ไปส่งเสริมพัฒนาการจัดการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนตามมาตรฐานโภชนาการ สุขาภิบาลอาหารและอาหาร ปลอดภัยสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา อีกทั้ง สามารถนำข้อมูลที่มีในระบบมาใช้ในการกำหนดนโยบาย และมาตรฐาน ระดับประเทศได้โดยไม่ต้องทำการสำรวจสามารถนำไปใช้ได้ทันที

๓.๓ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ระบบการกำกับติดตามประเมินผลการบริหารจัดการอาหารในโรงเรียนที่มีคุณภาพ สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน หรือแนวทางในการกำหนดข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการอาหารในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้เด็กวัยเรียนมีภาวะโภชนาการที่ดีต่อไป

๓.๔ ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๓.๔.๑ มีระบบการกำกับติดตามประเมินผลการบริหารจัดการอาหารในโรงเรียน

๓.๔.๒ เจ้าหน้าที่ฝ่ายสาธารณสุข การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์และไปพัฒนาโรงเรียนที่ไม่ผ่านมาตรฐานการให้จัดการอาหารในโรงเรียนได้

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับการคัดเลือก

(.....นางสาวณมล ธนเจริญวัชร.....)

ตำแหน่ง นักโภชนาการปฏิบัติการ.....

วันที่ ๓๐ / กันยายน / ๒๕๖๔

หมายเหตุ ๑. ผลงานที่ส่งประเมิน (ก) และ (ข) รวมไม่เกิน ๕ หน้า และไม่ต้องแนบเอกสารประกอบ

๒. ให้เสนอผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ไม่เกิน ๓ เรื่อง และ ข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนางาน อย่างน้อย ๑ เรื่อง ไม่เกิน ๓ เรื่อง

๓. เมื่อได้รับอนุมัติตัวบุคคลแล้วให้ส่งผลงานประเมินตามหัวข้อเรื่องที่ได้ออกไว้ข้างต้น

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

(ก) ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

๑. ชื่อผลงานเรื่อง

การศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ

กรกฎาคม ๒๕๖๐ - มีนาคม ๒๕๖๑

๓. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ

ร้อยละ ๘๕

๔. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน (ถ้ามี)

นางสาวพรวิภา ดาวดวง

สัดส่วนผลงาน ร้อยละ ๑๕

๕. บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕-๖ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๘ โรงเรียน ใน ๔ จังหวัด ได้แก่ น่าน ฉะเชิงเทรา ขอนแก่น และสงขลา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐๕ คน โดยใช้แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภค สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๐๒ คะแนน โดยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภค เช่น สารอาหาร ประโยชน์จากสารอาหารที่ได้รับจากการบริโภค นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๘.๙๔ ไม่แน่ใจ ว่าผักมีกลิ่นเหม็น ร้อยละ ๓๙.๘ ผักมีรสขม ร้อยละ ๓๗.๒ ไม่เห็นด้วยว่าผักมีรสชาติไม่อร่อย และการกินผักเป็นถูกบังคับ อยู่ที่ร้อยละ ๓๘.๕ ส่วนใหญ่นักเรียนไม่แน่ใจว่าตนเองชอบกินผักหลากหลายชนิดร้อยละ ๓๑.๕ ไม่เห็นด้วยว่าชอบกินผักที่ตกแต่งรูปร่าง ร้อยละ ๓๑.๓ แต่เห็นด้วยกับการกินผักโดยไม่เลือกขนาดชิ้น ร้อยละ ๓๐.๘ นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภค อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒๐.๓๗ โดยส่วนใหญ่กินอาหารครบ ๓ มื้อทุกวัน ร้อยละ ๔๑.๓ เลือกกินไข่เจียวใส่ผักมากกว่าไข่เจียวธรรมดา ร้อยละ ๑๗.๗ กินผักที่อยู่ในอาหารโดยไม่เคี้ยวทิ้ง ร้อยละ ๑๗ กินผักทุกมื้อเพียงร้อยละ ๑๒.๒ กินผักทั้งผักสดและผักที่ปรุงในอาหาร ร้อยละ ๘.๙ ชวนเพื่อนให้กินผักด้วย เพียงร้อยละ ๕.๓ และเลือกกินผักที่มีสีสันสวยงามและผักสีเขียวเพียง ร้อยละ ๔.๙ เท่านั้น โดยข้อเสนอแนะจากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนารูปแบบ รวมถึงเทคนิค วิธีการส่งเสริมการบริโภคผักในโรงเรียน เพื่อให้เด็กบริโภคผักเพิ่มมากขึ้น ด้วยการให้ความรู้ ประโยชน์ของการบริโภคผัก พัฒนาเมนูอาหารที่มีผักเป็นส่วนประกอบ ด้วยวิธีการปรุงประกอบให้มีความหลากหลาย ปรับเปลี่ยนขนาดของชิ้นผัก ใช้ผักหลากหลายสี เพื่อดึงดูดความสนใจให้เด็กบริโภคผักเพิ่มมากขึ้น เช่น ไข่เจียวผัก ผักชุบแป้งทอด ผัดผัก ๕ สี เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมการบริโภคผักที่พึงประสงค์ต่อไป

๕.๑ หลักการและเหตุผล

เด็กวัยเรียนเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว หากเด็กได้รับอาหารที่ไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย จะทำให้การเจริญเติบโตไม่ดีและผอม ในทางตรงข้ามหากได้รับอาหารมากเกินไปเกินความต้องการของร่างกายจะทำให้เกิดภาวะอ้วน และหากขาดอาหารเป็นเวลาเรื้อรังทำให้เด็กเด็ย อีกทั้งเด็กที่มีภาวะเด็ยมีความ

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

เสี่ยงสูงที่จะเป็นโรคเรื้อรังเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ เช่น โรคอ้วน เบาหวาน ความดันโลหิตสูง เช่นเดียวกับเด็กที่มีภาวะอ้วน ดังนั้นการส่งเสริมให้เด็กได้กินอาหารในปริมาณและสัดส่วนที่เหมาะสม จะทำให้เด็กมีการเจริญเติบโตที่ดี และเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาภาวะทุพโภชนาการ จากการรายงานของสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข ปี ๒๕๖๐ พบภาวะโภชนาการของเด็กวัยเรียนอายุ ๖-๑๔ ปี สูงดีสมส่วนเพียง ร้อยละ ๖๕.๑ ภาวะผอม เริ่มอ้วนและอ้วน เตี้ย พบร้อยละ ๕, ๑๑.๒ และ ๕.๑ ตามลำดับ ที่สำคัญยังพบว่า พฤติกรรมการบริโภคที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะการบริโภคผักพบว่าน้อยกว่าปริมาณตามคำแนะนำคือ ๑๖ ช้อนกินข้าวต่อวัน จากการรายงานการสำรวจสุขภาพประชากรไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๒ โดยพบว่าเด็กอายุ ๖-๑๔ ปี กินผักในปริมาณที่น้อยกว่า ๑ ท็อปพี หรือ ๔ ช้อนกินข้าว ร้อยละ ๖๘ และพบเพียงร้อยละ ๕ เท่านั้น ที่กินผักมากกว่า ๓ ท็อปพีหรือ ๑๒ ช้อนกินข้าว

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคผักของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕- ๖ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาการส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคผักในเด็กวัยเรียนต่อไป

๕.๒ วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคผักของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕- ๖
- ๒) เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษา พัฒนางานส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการบริโภคผักในเด็กวัยเรียน

๕.๓ วิธีการดำเนินงาน/วิธีการศึกษา

การศึกษครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคผักของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕- ๖ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๘ โรงเรียน ใน ๔ จังหวัด ได้แก่ น่าน ฉะเชิงเทรา ขอนแก่น และสงขลา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐๕ คน โดยใช้แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคผัก สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๕.๔ ผลการดำเนินงาน/ผลการศึกษา

ผลการศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคผักอยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๐๒ คะแนน โดยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคผัก เช่น สารอาหาร ประโยชน์จากสารอาหารที่ได้รับจากการบริโภคผัก

นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๘.๙๔ ไม่แน่ใจ ว่าผักมีกลิ่นเหม็น ร้อยละ ๓๙.๘ ผักมีรสขม ร้อยละ ๓๗.๒ แต่ไม่เห็นด้วยว่าผักมีรสชาติไม่อร่อย และการกินผักเป็นถูกบังคับ อยู่ที่ร้อยละ ๓๘.๕ ส่วนใหญ่นักเรียนไม่แน่ใจว่าตนเองชอบกินผักหลากหลายชนิดร้อยละ ๓๑.๕ ไม่เห็นด้วยว่าชอบกินผักที่ตกแต่งรูปร่าง ร้อยละ ๓๑.๓ แต่เห็นด้วยกับการกินผักโดยไม่เลือกขนาดชิ้นเพียง ร้อยละ ๓๐.๘

นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคผัก อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒๐.๓๗ โดยส่วนใหญ่กินอาหารครบ ๓ มื้อทุกวัน ร้อยละ ๔๑.๓ เลือกกินไข่เจียวใส่ผักมากกว่าไข่เจียวธรรมดา ร้อยละ ๑๗.๗ กินผักที่อยู่ในอาหารโดยไม่เชี่ยทิ้ง ร้อยละ ๑๗ กินผักทุกมื้อ เพียงร้อยละ ๑๒.๒ กินทั้งผักสดและผักที่ปรุงในอาหาร ร้อยละ ๘.๙ ขวนขวายให้กินผักด้วย ร้อยละ ๕.๓ และเลือกกินผักที่มีสีส้มสวยงามและผักสีเขียวเพียงร้อยละ ๔.๙ เท่านั้น

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

๕.๕ การนำไปใช้ประโยชน์

- ๑) เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนารูปแบบ แนวทางในการส่งเสริมการบริโภคผักของเด็กวัยเรียน
- ๒) เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครู ใช้ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบ เทคนิค วิธีการส่งเสริมการบริโภคผักในโรงเรียน
- ๓) นำข้อมูลผลการศึกษาเพื่อใช้ในวางแผนงาน/โครงการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการบริโภคผักในเด็กวัยเรียนต่อไป

๕.๖ ความยุ่งยากในการดำเนินงาน/ปัญหา/อุปสรรค

- ๑) การเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนดำเนินการช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอน จึงทำให้มีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลจำกัด
- ๒) การศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้พื้นที่ติดตามงานส่งเสริมเด็กวัยเรียนสูงสุด ส่วน จึงไม่สามารถเป็นตัวแทนระดับภาคได้ แต่สามารถสะท้อนให้เห็นข้อมูลเพื่อไปขยายผลในการวางแผนการส่งเสริมการบริโภคผักในเด็กวัยเรียนให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

๕.๗ ข้อเสนอแนะ/วิจารณ์

- ๑) จากการศึกษาพบว่า ภาพรวมนักเรียนส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคผักอยู่ในระดับควรปรับปรุง มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคผักและพฤติกรรมกรรมการบริโภคผักอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นโรงเรียน ครอบครัว และชุมชน ควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมกรรมการบริโภคผักที่พึงประสงค์
- ๒) โรงเรียนควรมีการพัฒนารูปแบบ วิธีการ และช่องทางการส่งเสริมการบริโภคผักในโรงเรียน เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริโภคผัก รวมทั้งพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารที่พึงประสงค์ต่อไป
- ๓) ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริโภคผักของนักเรียนแต่ละภาค เพื่อนำข้อมูลมาส่งเสริมการบริโภคผักของนักเรียนตามบริบทของแต่ละภาคต่อไป

๕.๘ การเผยแพร่ (ที่ไหน เมื่อไร)

- เผยแพร่เว็บไซต์ของสำนักโภชนาการ กรมอนามัย
- ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ไฉรง อดิสรณ์ ผู้ขอรับการคัดเลือก

(นางสาวใจรัก ลอยสงเคราะห์)

ตำแหน่ง นักโภชนาการปฏิบัติการ

วันที่ ๒๕ / กันยายน / ๒๕๖๓

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

(ข) ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการ เพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑. ชื่อผลงานเรื่อง การพัฒนาคุณภาพการเฝ้าระวังภาวะโภชนาการในงานอนามัยโรงเรียน

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ มีนาคม – กันยายน ๒๕๖๔

๓. สรุปเค้าโครงเรื่อง

๓.๑ หลักการและเหตุผล

หลักฐานทางการแพทย์และสาธารณสุขได้ระบุชัดเจนว่า ภาวะโภชนาการในเด็กมีผลกระทบต่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ซึ่งเป็นปัญหาสาธารณสุขที่ควรดำเนินการควบคุมป้องกัน และแก้ไขอย่างเร่งด่วน จากรายงานของระบบรายงาน HDC กระทรวงสาธารณสุข สถานการณ์ภาวะโภชนาการของเด็กวัยเรียนอายุ ๖-๑๔ ปี ในปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒ พบภาวะสูงตีสัดส่วนมีแนวโน้มลดลง ภาวะเริ่มอ้วนและอ้วน ภาวะเตี้ยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และภาวะผอม สอดคล้องกับการสำรวจภาวะสุขภาพของประชากรไทย สุขภาพเด็กพบว่า ภาวะโภชนาการของเด็กวัยเรียนไทย พ.ศ.๒๕๓๘-๒๕๕๗ พบว่าภาวะผอม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และภาวะอ้วนเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ผลจากการสำรวจพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของกรมอนามัย ปี ๒๕๖๐ ในเด็กอายุ ๑๐ ปี และอายุ ๑๒ ปี พบว่า เด็กอายุ ๑๐ ปี มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการบริโภคเพียง ร้อยละ ๖.๑ อายุ ๑๒ ปี มีเพียงร้อยละ ๓.๓ ส่วนใหญ่กินอาหารไม่ได้ตามสัดส่วนและปริมาณที่แนะนำใน ๑ วัน เช่น นม ไข่ ผัก ด้านกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม เด็กอายุ ๑๐ ปี และอายุ ๑๒ ปี มีเพียงร้อยละ ๑๓.๗ และ ๑๘.๕ ตามลำดับ จากผลการสำรวจความรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเด็กวัยเรียน ของกรมอนามัยปี ๒๕๖๒ พบว่า เด็กวัยเรียนมีภาวะโภชนาการสูงตี สัดส่วนเพียงร้อยละ ๕๙.๑ เริ่มอ้วนและอ้วน ร้อยละ ๑๕.๑ เตี้ย ร้อยละ ๓.๖ และผอม ร้อยละ ๕.๖ โดยมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่ำที่สุดด้านการบริโภคอาหาร เพียงร้อยละ ๖.๑ และมีพฤติกรรมด้านทันตสุขภาพ ร้อยละ ๒๑.๗ และกิจกรรมทางกายร้อยละ ๑๒.๓ ผลการประเมินการบริการอนามัยโรงเรียนระดับประถมศึกษาปี ๒๕๕๗- ๒๕๕๘ ของโครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ (HITAP) พบว่า ครูที่ดูแลงานด้านอนามัยโรงเรียน มีไม่เพียงพอและไม่มีประสบการณ์ และไม่มีการผ่านการอบรมก่อนมาปฏิบัติงานเป็นครูอนามัยโรงเรียนทั้งวิธีใช้เครื่องมือ ระบบข้อมูล การรายงานผลสุขภาพเด็ก รวมทั้งไม่มีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทำให้เด็กไม่ได้รับการแก้ไขปัญหสุขภาพ จากการรายงานผลโครงการพัฒนารูปแบบงานอนามัยโรงเรียนที่มีคุณภาพ กรมอนามัย ปี ๒๕๖๑ พบว่า อุปกรณ์ที่ใช้ในการประเมินภาวะโภชนาการ คือ เครื่องชั่งน้ำหนักและที่วัดส่วนสูงยังไม่ได้มาตรฐาน ผลสรุปนิเทศงานกรมอนามัย ปี ๒๕๖๒ การดำเนินงานตัวชี้วัดร้อยละของเด็กวัยเรียนสูงตี สัดส่วน ส่วนใหญ่ พบว่าขาดความครอบคลุมและคุณภาพของข้อมูลภาวะโภชนาการของเด็กวัยเรียน รวมทั้งการนำข้อมูลภาวะโภชนาการมาใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาค่อนข้างน้อย

ดังนั้นการส่งเสริมและจัดการปัญหาภาวะโภชนาการของเด็กวัยเรียน ด้วยการพัฒนาคุณภาพการเฝ้าระวังภาวะโภชนาการในงานอนามัยโรงเรียน รวมถึงการจัดจำหน่ายอาหาร และการจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมที่เอื้อต่อการมีภาวะโภชนาการที่ดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕ เด็กวัยเรียนเจริญเติบโต เต็มศักยภาพและมีทักษะสุขภาพ ภายใต้ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ ร้อยละ ๖๖ ของเด็กวัยเรียนสูงตี สัดส่วนและ

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

๓. สรุปเค้าโครงเรื่อง (ต่อ)

เด็กอายุ ๑๒ ปี มีส่วนสูงเฉลี่ยตามเกณฑ์ (ชาย ๑๕๔ ซม. หญิง ๑๕๕ ซม. ภายในปี ๒๕๖๕) ลดปัญหาทุพโภชนาการในเด็กวัยเรียน เพื่อนำไปสู่การเติบโตอย่างมีศักยภาพในอนาคตต่อไป

๓.๒ บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ

การเฝ้าระวังภาวะโภชนาการในโรงเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งในงานอนามัยโรงเรียน จึงเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมาก ตั้งแต่การใช้อุปกรณ์ เครื่องมือที่ได้มาตรฐาน วิธีการ และการแปลผลภาวะโภชนาการ แนวทางในการจัดการภาวะโภชนาการด้านอาหารควบคู่กับกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม รวมถึงการส่งต่อเพื่อให้เด็กได้รับการดูแลรักษาจากสถานบริการสาธารณสุขหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างทันท่วงที ในการศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการพัฒนาคุณภาพการเฝ้าระวังภาวะโภชนาการของเด็กวัยเรียนในโรงเรียน เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการส่งเสริมและจัดการปัญหาภาวะโภชนาการ เพื่อให้เด็กวัยเรียนสูงดีสมส่วน แข็งแรงและเติบโตเต็มศักยภาพต่อไป

๓.๓ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๓.๓.๑ เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการส่งเสริมและจัดการภาวะโภชนาการของเด็กนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

๓.๓.๒ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน/แนวทางกำหนดข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาภาวะโภชนาการสำหรับเด็กวัยเรียนต่อไป

๓.๔ ตัวชี้วัดความสำเร็จ

แนวทางการพัฒนาคุณภาพการเฝ้าระวังภาวะโภชนาการในงานอนามัยโรงเรียน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ไฉก อวยวงษา ผู้ขอรับการคัดเลือก

(นางสาวใจรัก ลอยสงเคราะห์)

ตำแหน่ง นักโภชนาการปฏิบัติการ

วันที่ ๒๕ / กันยายน / ๒๕๖๓

หมายเหตุ ๑. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมาต้องเป็นผลงานที่จัดทำสำเร็จมาแล้วเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี

๒. เมื่อได้รับอนุมัติตัวบุคคลแล้ว ให้ส่งผลงานประเมินตามหัวข้อเรื่องที่ได้อธิบายไว้ข้างต้น จะเปลี่ยนแปลงภายหลังไม่ได้

๓. ให้เสนอผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา อย่างน้อย ๑ เรื่อง ไม่เกิน ๓ เรื่อง

๔. รวมไม่เกิน ๑๕ หน้า และให้แนบเอกสารประกอบ (ถ้ามี)